

stillet Forslag om, var noget, som nødvendigvis var knyttet til Hærordningen, og hvis dette Forslag ikke gennemførtes, blev hele Hærordningen meningsløs, da blev det alt sammen Humbug, da var vi ikke tilstrækkeligt forsynet med Materiel, Skyts, Ammunition o. s. v. Jeg tror at kunne svare den højtærede Minister, at hvis han lever i den Illusion, at vi ved Anvendelsen af disse 30 Mill. Kr. bliver blot nogenlunde rimeligt forsynet i Forhold til det Militærvæsen, der blev vedtaget i Sommer, tager han meget fejl. Hvad enten man vedtager disse 30 Mill. Kr. eller ikke, da er denne Militærordning i samme Grad Humbug, i samme Grad en Ordning, hvor der ikke ligger nogen virkelig Styrke bagved og ikke de Midler, som skulde anvendes, hvis den skulde faa virkelig Betydning. Af Hensyn dertil tror jeg altsaa ikke den højtærede Minister behøver at tage sin Stilling i dette Øjeblik — den gennemførte Ordning er og bliver værdiløs.

Forsvarsministeren (Brorsen): Med Hensyn til de Oplysninger, man fra Oppositionens Side i Udvalget ønskede skulde fremskaffes gennem Krigsministeriet, vil jeg sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelser, at man i Krigsministeriet ikke, uden at man skulde ud til de enkelte Garnisonsbyer, var i Stand til at sige, hvor stor en Belægning der var paa de enkelte Kaserner i 1913—14. Hvis det var saaledes, som det ærede Medlem nu vilde fremstille det, kunde det gøres i Løbet af et Par Dage maaske; men saadan som Spørgsmaalet var stillet, maatte man ud til de enkelte Garnisonsbyer... Ja, det kan ikke nytte, det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Man forlanger at faa at vide, hvor stor en Styrke der var i de enkelte Garnisoner i 1913—14; men det skifter jo i Løbet af et Aar fra den ene Maaned til den anden, det er ikke samme Belægning, man har hele Aaret rundt, nej, Forholdet forandrer sig. Jeg synes, det er rigtigt fra Ministeriets Side, naar man endelig skulde give disse Oplysninger, at indhente dem saaledes, at de kunde være saa nøjagtige som muligt; men det kan ikke ske ved Arbejde i selve Ministeriet. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at man efter min Mening fra Embedsmændenes Side i Ministeriet gjorde et særlig stort Arbejde for at fremskaffe disse Oplysninger hurtigt. Jeg kan sige, at de undertiden har arbejdet baade Dag og Nat, i hvert Fald enkelte Embedsmænd, for at Oplysningerne kunde komme

frem saa hurtigt som muligt. Det var ogsaa mig meget magtpaaliggende at faa hele Ordningen gennemført inden Jul, om der havde været en Mulighed derfor. Det kunde imidlertid ikke lade sig gøre, idet vi ikke kunde fremskaffe de Oplysninger før den 14. December, og ikke ret mange Dage efter den Dato tog Rigsdagen Juleferie. Der var for Resten ogsaa andre Ting, man skulde have undersøgt, som ogsaa tog Tid. Det var, da man beholdt Garderkasernen og Rideskolen, af stor Betydning at finde andre Etablissementer, andre Arealer, som man maatte anse for overflødige. Blandt andet véd det ærede Medlem Hr. P. Munch og Udvalgets Medlemmer i det hele udmærket godt, at der blev foretaget en Undersøgelse af, hvorvidt man kunde undvære Depotbygningen, der ligger paa Sølgadens Kasernes Grund; det var af Betydning, om ogsaa denne Bygning kunde afleveres sammen med hele det øvrige Komplex, og man maatte derfor undersøge, hvorvidt der var Mulighed for at faa det, der ligger i Depot derude, anbragt et andet Sted.

Med Hensyn til Garnissonsygehuset er det ikke første Gang, det ærede Medlem Hr. P. Munch fremsatte den Udtalelse, vi har hørt i Dag; det var egentlig under min Eftermand, de store Bevillinger blev givet. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde gentage endnu en Gang; det ærede Medlem har sagt det alt for tidt. Hvorledes ligger nemlig i Virkeligheden Sagen i den Henseende? Det er under det ærede Medlem Hr. P. Munch, at Forslaget i sin Tid blev vedtaget; i 1917—18 blev det vedtaget, at der skulde ydes en Bevilling paa 192 000 Kr., i 1918—19: 1 250 000 Kr. og i 1919—20: 830 000 Kr. Dermed er vi altsaa ved det Tidspunkt, hvor der er bevillet over 2 Mill. Kr. til dette Byggeforetagende derude. Mener det ærede Medlem da, at hans Efterfølger kunde have ladet det staa i Ruiner? Nej, der var temmelig sikkert ikke andet at gøre end at fortsætte, naar Grunden en Gang var lagt, og man havde paabegyndt dette Byggeforetagende og var kommet saa vidt, som man var, da det ærede Medlem fratraadte som Forsvarsminister. Og selv om Summen havde været noget mindre, var Forholdet dog det, at Grunden var blevet lagt og der i alt Fald var gjort store Forberedelser til, at dette store Komplex skulde rejses derude. Det er mig ubegribeligt, at netop det ærede Medlem Hr. P. Munch kunde planlægge saa stort et Foretagende, som